

ת"פ (חיפה) 44760-08-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 44760-08-24 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 44760-08-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[11.11.2024]

כבוד השופט מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן (במ/1) והורשע בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת זוג) בניגוד לסעיף 382 (ג) + סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), איומים (ריבוי מקרים) בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין וניסיון תקיפת בת זוג בניגוד לסעיף 379 + סעיף 25 לחוק העונשין. עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם:

המתלוננת והנאשם הם בני זוג נשואים המתגוררים בדירה ב... (להלן: "הדירה").

בתאריך 8.8.24 בשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, על רקע ויכוח בין המתלוננת לנאשם, תקף הנאשם את המתלוננת בדירה, שבאופן שהחזיק את ידה הימנית הוביל אותה מהסלון לחדר השינה, השכיב אותה על המיטה והצמיד לגרונה סכין. בהמשך, הכה אותה במכת אגרופ לרגלה וחנק אותה באמצעות ידיו, בעוד המתלוננת מנסה להשתחרר מאחיזתו.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה בירך רגלה השמאלית בדמות המטומה.

בהמשך, כאשר נכנס בעל הדירה לדירה, ברח המתלוננת מהדירה.

בהמשך, בתאריך 8.8.24, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, שבה המתלוננת לדירה, לבקשת הנאשם, אז איים עליה הנאשם באומרו: "...נשבע בקוראן שופך עלייך את הקפה ככה עוד מילה מיותרת כי את בת חראם לא אני, תמשיכי לזכור אותה משעה 12 עד 3".

בהמשך, בתאריך 8.8.24 סמוך לשעה 8:45 במהלך התכתבות בין הנאשם למתלוננת בשפה העברית, באפליקציית הוואטסאפ כתב הנאשם למתלוננת "זה מחייב שאני אוציא כל יום את העצבים שלי עלייך".

בתאריך 9.8.24, סמוך לשעה 23:50 במהלך התכתבות בין הנאשם למתלוננת, בשפה הערבית, באפליקציית וואטסאפ, איים הנאשם על המתלוננת בכותבו לה: "אם את רוצה שיראו אותך בעיתונים תנסי לעשות משהו".

בתאריך 10.8.24, סמוך לשעה 16:00, במהלך התכתבות בין הנאשם למתלוננת, בשפה הערבית, באפליקציית ווטסאפ, איים הנאשם על המתלוננת בכותבו לה: "אם אני אדע שאת מערבת את דוד שלי ואבא שלי יהיה דיבור אחר, ואת הולכת לשלם על זה ביוקר...את שלחת למ' וא' כל מיני דיבורים ואני סגרתי איתם, נתתי להם מילה ואת עשית לי בושות מולם ואני הולך להשבית אותך...את זונה, את שרמוטה ובוגדת על כניסה שלך לבית וגניבת הכסף אני הולך לקבור אותך... את לא יודעת מה מחכה לך...אין צורך שאני אפתח במלחמה מולך...תמשיכי לדבר אני לא עונה לזונות אבל אני הולך להראות לך תגובה על ההתנהגות שלך".

בתאריך 11.8.24, סמוך לשעה 22:19, במהלך התכתבות בין הנאשם למתלוננת, בשפה הערבית באפליקציית ווטסאפ, איים הנאשם על המתלוננת בכותבו לה: "פלונית תהיי פעם אחת ישרה ותביני עם מי את מדברת, אני אגרש אותך אחרי זה מיד, איפה את אבל תקשיבי, אני אעשה בך פשע, עכשיו מודיע לאמא שלך...".
במועד אחר, הרים הנאשם את ידו לכיוון המתלוננת במטרה לתת לה סטירה בפניה, אך המתלוננת החזיקה את ידו ומנעה ממנו לעשות כן.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה תמונה בה מתעודת החבלה שנגרמה למתלוננת כתוצאה ממעשי הנאשם (טע/2). מטעם הנאשם העידה המתלוננת ואמרה כי זוהי הפעם הראשונה בה הנאשם נוהג כך. עוד אמרה המתלוננת כי היא סולחת לנאשם והגיעה לבית הסוהר על מנת להשלים אתו.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם הם שלמות גופה של המתלוננת, ביטחונה האישי וזכותה לחיים שלווים ללא מורא או פחד מהנאשם. עוד נטען, כי הפגיעה בערכים המוגנים מתעצמת מאחר ומדובר בפגיעה בבן משפחה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה (טע/3) וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

מאחר והנאשם ללא עבר פלילי, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש בתחתית המתחם לו עתרה, מאסר על תנאי, התחייבות וקנס כספי.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע אחד ומתגלגל שארע בין בני הזוג, אשר נשואים מעל 4 שנים ומכירים שנים רבות. עוד נטען כי לאירוע האלימות לא קדם תכנון, וכתוצאה מהאירוע המתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם לא תקף את המתלוננת באמצעות סכין אלא איים עליה באמצעותו.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה (טע/4) וטען כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בכך שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי, כמו גם את עדות המתלוננת.

עוד נטען כי הנאשם בן 28, מנהל אורח חיים נורמטיבי, ללא עבר פלילי, וכי מדובר בהסתבכותו הראשונה והיחידה בפלילים.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעמדת המתלוננת אשר ביקשה שלא להחמיר עם הנאשם, וכי בני הזוג מעוניינים לשקם את יחסיהם עם שחרורו של הנאשם.

לאור האמור, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, אשר עצור מיום 11.8.24.
דברי הנאשם:

הנאשם הצטער על מעשיו, אמר שעשה טעות ולא יחזור על מעשיו, וכי המתלוננת זקוקה לו לצידה, על כן ביקש שלא להחמיר בעונשו.

דיון והכרעה:

הנאשם אמנם הורשע במספר עבירות שונות, אך בשים לב לדמיון בין האיומים שהופנו כלפי אותה המתלוננת במועדים שונים, לסמיכות בביצוע העבירות, בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), מסכימה אני עם באי כוח הצדדים כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כל העבירות, בהן הורשע הנאשם.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות של אלימות כלפי המתלוננת, הינם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, בריאותה וביטחונה והדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר מדובר בעבירות אלימות כלפי בת זוגו של הנאשם בביתם, בו היא אמורה להרגיש בטוחה ומוגנת. מביצוע עבירות איומים חוזרות, נפגעו ערכים חברתיים נוספים של שלווה נפשו של הקורבן, ובעקיפין גם חופש הפעולה והבחירה שלו.

בענין זה יפים דבריו של כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח" (ראו גם: ע"פ 6366/11 יופירב נ' מדינת ישראל (10.9.2012)).
בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

הנאשם פעל באלימות פיזית כלפי המתלוננת תוך איומים על חייה. מדובר באירוע מתגלגל, שנמשך מס' ימים, כאשר האירוע התחיל מאלימות פיזית כלפי המתלוננת במהלכו הנאשם השכיב את המתלוננת על המיטה, הצמיד סכין לגרונה, היכה אותה באגרוף לרגלה וחנק אותה עם ידיו, כשהיא מנסה להשתחרר מאחיזתו. רק לאחר שלדירה הגיע אדם אחר המתלוננת ברחיה מהדירה וכששבה אליה לבקשת הנאשם, האחרון שב ואיים עליה בפגיעה בגופה. בהמשך אותו יום ובימים שלאחר מכן המשיך הנאשם לאיים על המתלוננת בפגיעה בחייה ובגופה באמצעות הודעות ווטסאפ ובאירוע אחר ניסה לתקוף אותה, אך המתלוננת הצליחה למנוע את הפגיעה.

גם אם תחילת האירועים לא היו מתוכננים, הרי הנאשם המשיך והסלים את האירוע, ואיים על המתלוננת במהלך מספר ימים תוך הטלת מורא ופחד עליה. כך גם לא ניתן לראות את האירוע כספונטני לאור שימוש בסכין לצורך איום על חייה של המתלוננת.

כתוצאה מהאלימות של הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בירך, המוטומה גדולה, כפי שניתן להתרשם מהתמונה שהוגשה (טע/2).

זאת ועוד, בנוסף לחבלה הפיזית שנגרמה למתלוננת, לא יכול להיות ספק כי גם נגרם לה נזק נפשי כאשר איומים של הנאשם כלפיה לא היו ערטיילאיים אלא מוחשיים ומידיים עת שהצמיד סכין לגרונה של המתלוננת.

בנוסף, לא ניתן להתעלם מהנזק שעלול היה להיגרם מהתנהגות הנאשם, כאשר לעתים בין איום בסכין לשימוש בו, כפסע בלבד, ובמקרה זה האיום היה מוחשי ומידי והאירוע נפסק רק כי אדם אחר הגיע לדירה. מכאן המסוכנות הרבה שנשקפת מהנאשם והנזק הפוטנציאלי החמור שעלול היה להתרחש.

לעניין זה יפים הדברים שנאמרו על ידי כבוד השופט אלרון ברע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.23):

"ניסיון החיים מלמד שכאשר גבר נוהג באלימות כלפי בת-זוגו בהווה או בעבר, אירועי אלימות ברף הנמוך יכולים להוות סמן מקדים לאירוע אלימות חמור שעלול להגיע עד כדי רצח."

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: לאור נסיבות ביצוע העבירות כפי שפירטתי לעיל, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

מדיניות הענישה הנהוגה:

קיים מנעד רחב של ענישה בעבירות אלימות כלפי בת זוג, הנע במקרים קלים ממאסר על תנאי ובמקרים חמורים למאסרים לתקופה לא מבוטלת.

· ברע"פ 2750/22 אורי אלי לילוקו נ' מדינת ישראל (9.5.22) הורשע המבקש, לאחר שמיעת הוכחות, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים. המבקש לקח בכוח את הטלפון מידה של המתלוננת - בת זוגו, והחל להכותה באמצעות הטלפון בראשה, ובידו האחרת הכה אותו באגרופיו. לאחר מכן, בעט המבקש במתלוננת וגם אחז בידה בחוזקה והפילה לרצפה תוך שהוא עומד מעליה. בעוד המתלוננת זועקת לעזרה, המבקש התיישב עליה והחל לחנוק אותה באמצעות ידיו באומרו לה "אני אהרוג אותך וזה יגמר". המתלוננת שלחה ידיה לכל עבר ושרטה את המבקש, עד אשר הצליחה להשתחרר מאחיזתו ועזבה את הדירה. כתוצאה ממעשי המבקש נגרמו למתלוננת חבלות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל, והשית על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.

· ברע"פ 2486/16 מואיד נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.19) המבקש הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג, תקיפת בן זוג ואיומים. המבקש הורשע בארבע אישומים שונים של תקיפת אשתו כשהוא גרם לה לחבלות של ממש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לכל העבירות נע בין מספר חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט לאחר ששקל שיקולי שיקום השית על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן וענישה נלווית. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל בבית המשפט המחוזי, תוך שנקבע כי העונש שהושת על המבקש חורג באופן קיצוני לקולא. בית משפט מחוזי ביטל את צו המבחן וגזר על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל כאשר יתר רכיבי הענישה הנלווים נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.23) המבקש הורשע בעבירות איומים, תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו לשעבר ואם בתו. בנוסף, המבקש הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית. המבקש הכה את המתלוננת שהייתה אז בת זוגו מספר פעמים באירועים שונים. המשיב נהג כלפיה באלימות מילולית, ירק עליה, איים להרוג אותה ולהתאבד. באחד האישומים סטר המבקש למתלוננת בפניה, והיא נחבטה ונפלה. המתלוננת החלה לצעוק והמבקש סתם את פיה בידו והכה בראשה בידו השנייה. המבקש נכנס למטבח הביא משם סכין, ואמר למתלוננת שיהרוג אותה. בית משפט השלום קבע כי כל האירועים מהווים אירוע אחד וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל. על המבקש, שריצה כבר מאסרים בעבר, ועבר פלילי מכביד, הושתו 18 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית. ערעור המבקש על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה, לאחר שנקבע כי העונש שהוטל על המבקש מקל עד מאוד.

· ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). במקרה זה המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אווז בצווארה". בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל-14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

· בעפ"ג 7784-06-20 יבגני גרידונוב נ' מדינת ישראל (25.6.20) המערער הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ואיומים. המערער תקף את אשתו לעיני ילדיהם הקטינים וגרם לה לחבלות של ממש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 10 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה.

· ברע"פ 1529/23 שמלה נ' מדינת ישראל (15.3.23), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, המבקש הורשע בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג ותקיפה סתם של בת זוג. המתלוננת הודיעה למבקש כי ברצונה לבטל את האירוסין ולהיפרד. בעקבות זאת, אירעו מספר אירועי אלימות של המבקש כלפי המתלוננת, בגדרם תקף אותה ואיים עליה כי בכוונתו להרוג אותה. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

· בעפ"ג 22007-036-14 זלאן נ' מדינת ישראל (23.5.14), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים כלפי אשתו שבוצעו במסגרת 4 אישומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם, לכל אחד מהמקרים הכוללים אירוע בודד של תקיפת בת זוג לבדו או יחד עם עבירות איומים הנלוות לו, נע בין עונש מאסר בפועל קצר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, לבין עונש מאסר בפועל בן 10 חודשים. מתחם העונש ההולם לכל אחד מהמקרים הכוללים איומים נע בין עונש מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל. המערער נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים על תנאי באופן שחלק חופף וחלק במצטבר, כך שסך הכל על הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בעפ"ג 17030-12-12 מיכאל סבוסין נ' מדינת ישראל (13.3.14), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג והפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו. הנאשם אחז בשערות ראשה של אשתו, גרר אותה לספה בסלון השליך אותה על הספה, לפת את צווארה, סטר בפניה מספר פעמים, משך שוב את שערות ראשה וגרר אותה על הרצפה וכשהיא שכובה על הרצפה בעט בגבה מספר פעמים וגלגל עליה את השטיח והמשיך להכות אותה. בהמשך היכה אותה באמצעות נעל ושוב משך בשערות ראשה, הקים אותה מהרצפה דחף אותה לחדר השינה תפס ברגלה עד שנפלה על הרצפה ושוב לפת את צווארה השכיב אותה על הארץ כשהוא בועט בה מספר פעמים אותה לכיוון הבית והכניס אותה לבית ושוב לפת את צווארה השכיב אותה על הארץ כשהוא בועט בה מספר פעמים בראש ובגב. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בעפ"ג (חי) 33615-05-13 ג' נ' מדינת ישראל (23.7.13) המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל, גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שסך הכל הוטל על המערער לרצות עונש של 25 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

· בת"פ 24681-09-22 מדינת ישראל נ' פלוני (19.1.23), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם כלפי בן זוג ואיומים. הנאשם הגיע לבית שותיו ובמהלך ויכוח קילל את המתלוננת ותקף אותה באופן שלקח כבל הטענה של טלפון סלולארי וחנק אותה באמצעותו, וזאת בנוכחות הקטינים תוך שמאיים עליה לפגוע בגופה ובגופם של בני משפחתה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל בנוסף לענישה נלווית. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"ג 6818-03-23).

· בת"פ 8229-06-22 מדינת ישראל נ' פלוני (1.12.22), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. המתלוננת נפגשה עם הנאשם, שהיה במשמורת חוקית, כדי להביא אותו לחזקתה ופיקוחה לכתובת מעצר הבית. הנאשם והמתלוננת עצרו בתחנת דלק ובמעמד זה, תקף אותה הנאשם באופן שנתן לה סטירה בפלג גופה העליון. עובד בתחנת הדלק, שראה זאת ניסה להפריד בין הנאשם למתלוננת ובתגובה לכך איים עליו הנאשם כי ידקור אותו באמצעות סכין. מעשיו של הנאשם נפסקו רק ברגע ששוטרים הגיעו למקום ועצרו אותו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

· בת"פ 67668-11-21 מדינת ישראל נ' עימד (2.12.21), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג, לאחר שהנאשם קילל את אשתו, בביתם, בנוכחות בנם הקטין, פעמים רבות, וסטר לה על לחייה השמאלית בעוצמה. בהמשך, כשעוכב ע"י שוטרים השליך מידו שתי שקיות שהכילו חומר מסוכן. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 45 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 19653-12-21 מדינת ישראל נ' נור אלדין עבוד (20.12.21), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים. הנאשם תקף את אשתו בביתם בשתי סטירות על פניה, וכשהמתלוננת ברחה לדירת אחותו החל לשבור עציצים ליד הדירה. כשנחקר במשטרה איים על המתלוננת. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר, שבמקרים מתאימים ניתן לרצות בעבודות שירות ועד לשנת מאסר. על הנאשם נגזרו 45 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 44304-09-22 מדינת ישראל נ' והיב דגש (15.7.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירת תקיפה סתם של בת זוג בשני מקרים, ועבירת איומים. הנאשם חזר הביתה כשהוא שיכור, ותקף את המתלוננת במכת אגרוף לעבר ראשה. הנאשם תפס בחוזקה את ידה של המתלוננת ולקח ממנה בכוח את מכשיר הסלולרי שלה, לבל תתקשר למשטרה, ואיים עליה. כשנה עובר לאירוע זה, תקף הנאשם את המתלוננת כשהיה שיכור, באופן שדחף אותה והלם באמצעות אגרופיו בכל חלקי גופה. נקבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם עניינה במקרים קלים יחסית ולא ניתן ללמוד ממנה לעניין המתחם בעניינו. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לטיב האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת ואופי האיומים שהופנו כלפיה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ל- 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

לא מצאתי בנסיבות תיק זה קיימות נסיבות המצדיקות לחרוג ממתחם העונש ההולם לא לחומרא ולא לקולא. נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם בעובדות כתב אישום המתוקן, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. הודאתו של הנאשם חסכה זמן שיפוטי ובמיוחד את עדות המתלוננת.

עוד שקלתי את העובדה כי הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי עד כה, אין לחובתו עבר פלילי והוא נמצא לראשונה בחייו במעצר מאחורי סורג ובריח.

עוד נתתי משקל לעמדת המתלוננת, אשר ביקשה להקל בעונשו של הנאשם, וכי ברצונה לשקם את חייה עמו.

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 10 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו בתאריך 11.8.24.

2. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות כלפי בן משפחה או עבירה בה הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

3. התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ למשך 3 שנים להימנע מביצוע עבירה של אלימות כלפי בן משפחה.

ביהמ"ש הסביר לנאשם את משמעות ההתחייבות והזהירו כי אם יפר אותה יחויב בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

הנאשם:

אני הבנתי את ההסבר של ביהמ"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של אלימות כלפי בן משפחה למשך שלוש שנים.

בנסיבות תיק זה לא מצאתי מקום להשית עונש של קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, י' חשוון תשפ"ה, 11 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.